

SKAUTI KOMÁROV

historie komárovských skautů

info@skautikomarov.cz

+420 604 716 476

www.skautikomarov.cz

Zajímavosti: Válka na dvorku

Jaroslav Korejčík, přezdíváný Cardík, mi jako jeden z posledních žijících členů komárovského oddílu poskytl mnoho zajímavých informací k historii a činnosti skautů v Komárově. Jednou z nich je i jeho osobní vzpomínka na tábor v údolí [Zbizožského potoka](#) v roce 1947 a zážitek, kterému se dostalo zajímavého zakončení teprve v nedávné minulosti. Pojďme se tedy zaposlouchat do jeho poutavého vyprávění. Věřím, že vás zaujme stejně, jako mne.

Vzpomínka na to, že válka i když jen na dvorku, může mít dobrý konec

O prázdninách v roce 1947 jsme si my, komárovští skauti, rozbili svůj junácký tábor u Zbizožského potoka v blízkosti Podmokelského mlýna. Ve mlýně se ještě mlelo a jeho součástí byla i malá pekárna. Pan mlynář Froněk byl hodný a pohodový člověk. Nejen že nám na svých pozemcích poskytl prostor k táboření, ale zásoboval nás i vynikajícím chlebem a ostatním pečivem. My jsme mu za to na oplátku pomáhali během žní na polích a při výmlatu obilí. Starší skauti pak dokonce přiložili ruku k dílu i při opravách hospodářských strojů. Zkrátka to bylo fajn, pohoda a táboření jedna radost.

Na Zbizožském potoce, nedaleko Skryjských jezírek, měl tehdy svůj tábor také [18. oddíl skautek z Prahy](#). Tato děvčata, kterým to mimochodem v jejich krojích moc slušelo, nás jednou pozvala ke svému táborovému ohni. Abychom se předvedli a neudělali si ostudu, nacvičili jsme několik veselých scének a písniček. Já a můj bratranec Vašek Korejčík jsme si připravili a zazpívali jednu žertovnou píseň o válce domácích zvířátek na dvorku: „Pejsek Ořech kousl prase a už bitva začala se...“. A měli jsme docela velký, nečekaný úspěch.

Byli jsme ještě děti. Nám bylo zhruba dvanáct, třináct let a těm skautkám přibližně stejně. A jak to tak bývá, vzájemné sympatie nás komárovských skautů a lesních víl z Prahy dospěla ke slibům, že se musíme za rok určitě potkat znovu a vzájemně se pochlubit, co nového umíme a vůbec co všechno se událo v našem skautském životě. Špatná doba však udělala našim přáním čáru přes rozpočet a slibně se začínající přátelství nemělo šanci vykvést.

Někdy kolem roku 1996, tedy skoro po padesáti letech, jsem se vydal na naše bývalé tábořiště u Podmokelského mlýna podívat. Byl to docela zážitek – kdysi malé stromy byly velké, terén k nepoznání. Na našem místě tábořily děti pod patronací Červeného kříže, o jídlo a obsluhu se starala skupinka kuchařek. Jen potomek pana mlynáře, kterého jsem zde potkal, si ještě pamatoval na komárovské skauty.

Válka na dvorku (na melodii Tluče bubeníček)

*Zazpívám vám krásnou píseň s muzikou,
jak zvířátka vedla válku velikou.
Pejsek Ořech kousl prase, a už bitva začala se.
Hola hola hoj, začal velký boj.*

Na pomoc prasátku přišla kravička,

*husy, ba i kachny brousí peříčka.
Psovi zase krocán směle, na pomoc jde a s ním tele,
ba i z chlívka vůl, honem sebou hnul.*

*Prasátko jen kviklo „vojna není špás“,
a v tu ránu chytlo psíka za ocas.
Ořech vytrh žíně z koně, husy hned se praly o ně,
zlostní králíci, honí slepici.*

*Najednou v té vřavě mezi housaty,
objevil se vzteklý kozel fousatý.
Otočil se, natáh nohy, krocana bral hned na rohy,
zahnal čuníka až do kurníka.*

*Čáp po dvoře honí párek holubů,
vůl se tomu směje, děla vzadu „bůůů“.
Osel zase kurník bourá, králík prská na kocoura,
kohout kokrhal div se neztrhal.*

*Tele v boji s pávem na zem upadlo,
nakonec vám povím, jak to dopadlo.
Všude polámané oudy, krocán utek do psí boudy,
a tak hola hoj, skončil hrozný boj.*

V té době jsem pracoval v Praze ve Výzkumném ústavu STS. Po návratu z dovolené jsem se v kanceláři jen tak zmínil o tom, že jsem se byl podívat u Podmokelského mlýna, kde jsem kdysi prožil krásné skautské táborování.

Jedna z mých kolegyně¹ Ing. Zdena Okruhlicová – v roce 1947 byla členkou družiny Vyder v rámci 18. junáckého oddílu Praha. jen tak mimochodem poznamenala, že tam blízko Skryjských jezírek také kdysi tábořila se svým oddílem skautek. Vzpomíná si prý, jak se u jejich táboráku předváděli nějací skautíci, ani neví odkud byli. Pamatuje si jen takové dva kluky, kteří zpívali žertovnou písničku o válce domácích zvířátek.

A ve mně by se krve nedořezalo! Povídám, že jestli chce, že jí tu písničku zazpívám. Že jsem to byl já u toho táboráku. Nikdy jsem tu písničku nezapomněl a zpívám ji dodnes všem svým vnoučatům... Zazpíval jsem ji své kolegyni, a tak došlo k něčemu neuvěřitelnému. Skoro po padesáti letech jsme se znovu setkali. Já, skautík z Komárova a skautka z Prahy. A moc jsme si notovali, jak se nám to tehdy líbilo, jaké to bylo fajn. A pak že se náhody a zázraky nedějí! Válka, i když jen na dvorku, může mít přeci jen dobrý konec.

Bratřenci Jaroslav a Václav Korejčikovi
(fotografie z tábora v roce 1946)